

EL PORTAL INFORMATIU DE 3 CATALUNYA RÀDIO TELEVISIÓ DE CATALUNYA 324 Inicia sessió | Registra't | Elmeu324

Actualitat Esports El temps

Catalunya Societat Política Món Economia Tecnologia Oci i cultura Firmes i blogs Serveis Barcelona 8° 15°

Vídeos Àudios Enquestes Especials Galeries Trivials En directe 324

Avui destaquem

Societat

M'agrada 4 Tweet 10 +1 0 enviar a un amic Comparteix 2 comentaris mida del text imprimir notícia

Barcelona

S'estrena una eina 2.0 que recorda el dret a obtenir informació pública

Karma Peiró Actualitzat a les 17:55 h 05/03/2012

La majoria dels països europeus tenen una llei d'accés a la informació pública que obliga les administracions a facilitar les dades que demanen els ciutadans. A

Espanya encara no existeix aquesta norma, malgrat haver estat reclamada en repetides ocasions durant els vuit anys de govern socialista.

"Si els espanyols ens atorguen la seva confiança el 20 de novembre, **en els primers 100 dies de govern**, Espanya tindrà una **lleï per la transparència**, bon govern i accés a la informació pública que ja està redactada", va dir Mariano Rajoy quan encara no era president del govern espanyol.

Ara la plataforma ciutadana **Tu Derecho a Saber** recorda amb un marcador ben gran que, a data del 5 de març, només resten 22 dies perquè el PP compleixi la seva paraula.

"Amb aquesta plataforma volem pressionar perquè s'aprovi la llei de transparència però també que es faci pública abans, perquè els ciutadans puguem revisar-la prèviament", explica **Victòria Anderica**, impulsora de Tu Derecho a Saber i coordinadora de projectes d'**Access Info Europe**, una ONG que vetlla pel dret de la informació pública a Europa.

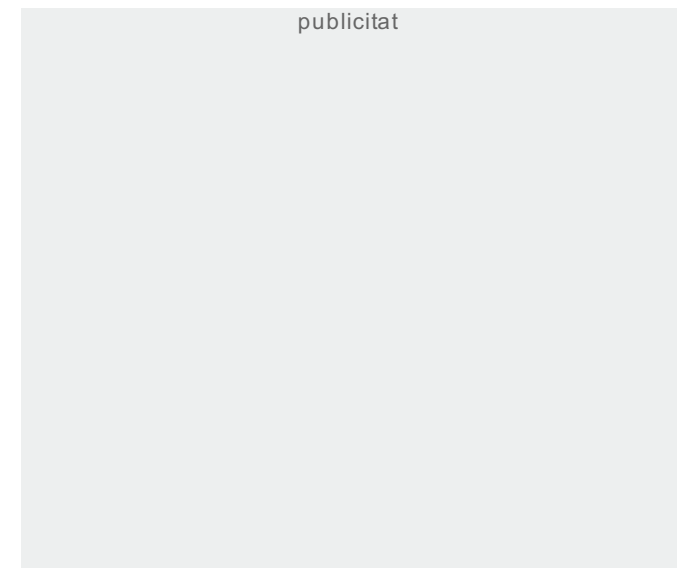
A la part tècnica del projecte hi ha **David Cabo**, vicepresident del blog **Pro Bono Público** i creador de **Donde Van Mis Impuestos**, una web basada en la visualització de dades públiques.

Visibilitat de les gestions

Si s'aprova la llei de transparència, Tu Derecho a Saber es convertirà en un lloc on **acumular totes les consultes ciutadanes** fetes a les administracions de manera que aquestes no s'hagin de repetir i es pugui estalviar temps, diners públics i recursos.

Ara si un ciutadà **demanda informació a una institució pública**, primer necessita anar al seu web o dirigir-s'hi personalment, omplir un formulari i fer arribar la petició. L'organisme en qüestió cerca les dades que demana el ciutadà i les envia en cas que les tingui. Si aquesta persona vol fer la mateixa petició en diferents administracions, ha de començar el procés de zero en cada cas. Si un altre ciutadà cerca la mateixa informació haurà de repetir tots els passos ja fets i l'administració repetirà les mateixes gestions.

El projecte es presenta avui, 5 de març, a Barcelona i compta amb la col·laboració de **Goteo.org**, una xarxa social de finançament col·lectiu, que mitjançant el concepte de "**crowdfunding**" (molts aporten petites quantitats econòmiques), ha aconseguit reunir els 5.700 euros que es demanaven per posar-la en marxa.

A quina informació tinc dret?

"L'èxit de la posada en marxa del projecte és un símptoma del gran interès per aquest tipus d'iniciatives ciutadanes", explica la promotora de Tu Derecho es Saber. "Cal que hi hagi un **canvi d'actitud sobretot per part de les administracions públiques**, perquè com a ciutadans volem col·laborar-hi i potenciar la transparència que falta en aquest país".

A mode d'exemple, Victòria Anderica explica que les conclusions d'un estudi d'Info Acces Europe revelen que els ciutadans volen saber, sobretot, cap a **on van els diners de la despesa pública**. "Se sap la previsió del que es gastarà en cada ministeri o departament, però no si finalment s'ha gastat. O, de totes les pel·lícules que van rebre subvencions del Ministeri de Cultura durant l'any passat, quines realment es van arribar a estrenar? O **quantes vacunes de la grip A** es van comprar, quants diners van costar i quantes es van utilitzar realment, etc".

Els impulsors destaquen que a Espanya **tenim un problema amb la gestió de la informació** i també amb la recopilació. De manera que quan el ciutadà la reclama, en moltes ocasions, les administracions no la poden oferir perquè no la tenen o perquè no estan obligats per llei a donar-la.

 Borja Bergareche: "Wikileaks no és el començament ni el final de res" (II) ■ Borja Bergareche: "Wikileaks no és el començament ni el final de res" (I)

M'agrada 4 likes. Inscriu-te to see wh

 Tweet

 +1

 Comparteix

enviar a un amic

COMENTARIS - (2)

2 | Karma Peiró 06/03/2012 10:40:57h

Moltes gràcies Diari Liffey pel teu comentari. El que has escrit m'ha portat a descobrir aquest mitjà en català que feu des d'Irlanda. Però no he trobat més informació sobre qui esteu al darrera ni quina és la línia editorial. Sobre el que comentes de la FOIA, hauria de ser més coneguda perquè obre moltes possibilitats als ciutadans. A veure què passarà amb la Llei de Transparència quan Rajoy l'aprovi. Salutacions

A Irlanda hi ha la "Freedom of Information Act" que permet als ciutadans saber en què es gasta els diners el govern o els diputats. El que passa és que qualsevol polèmica queda oblidada al cap de no res i tothom ho troba normal. El cas més recent és el d'un diputat del Sinn Féin que va agafar, legalment, 434 cartutxos de tinta del parlament - <http://www.liffey.cat/2012/politica/02/tinta.html>

Dóna'ns la teva opinió

Ja estàs registrat?

Nom

Missatge

Correu electrònic

Envia

Avís:

Tots els comentaris passen per un procés de moderació, per això poden trigar uns minuts a aparèixer publicats.

Aquests comentaris són l'opinió dels usuaris i no la d'aquest portal.

No s'admeten comentaris insultants, ni racistes, ni contraris a les lleis vigents.

No es publicaran comentaris que no estiguin relacionats amb la notícia.

No es publicaran els comentaris que incompleixin les condicions d'ús que asseguren una participació de qualitat i respectuosa.

Recomanacions per als comentaris:

- Els comentaris han de ser educats i no poden caure en el mal gust.
- Aconsellem fer servir una ortografia correcta, amb punts i comes, perquè l'opinió sigui més entenedora.
- Recomanem escriure amb un ús adequat de les majúscules i les minúscules: un comentari tot en majúscules fa la sensació que s'està cridant, mentre que un comentari tot en minúscules es pot malinterpretar o no entendre's correctament si conté noms propis o topònims.

